

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4669/2021
10.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ... против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Шокац, адвокат из ..., ради измене одлуке у вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 137/21 од 15.04.2021. године, у седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 137/21 од 15.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 573/19 од 29.01.2021. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, па је другим ставом изреке одлучено да се мења став други пресуде Општинског суда у Апатину П 32/09 од 27.02.2009. године у погледу одлуке о вршењу родитељског права и одређено је да ће родитељско право над заједничким мал. дететом АА, рођеним у ... дана ...2008. године, ЈМБГ ..., вршити самостално мајка ББ и одређена је адреса пребивалишта мал. АА на адреси његове мајке у ..., ..., улаз ..., стан број ... Трећим ставом изреке, одређен је начин одржавања личних односа мал. детета АА са својим оцем ВВ, на начин да ће се виђање оца и мал. детета одвијати сваке друге суботе у времену од 17,00 до 19,00 часова као и путем телефона сваке суботе од 17,00 часова. Четвртим ставом изреке, мења се пресуда Општинског суда у Апатину П 32/09 од 27.02.2009. године у делу доприноса за издржавање мал. АА од стране оца ВВ и обавезан је тужени да на име доприноса за издржавање мал. тужиоца плаћа месечни износ од 12.000,00 динара на рачун законске заступница мал. тужиоца, мајке ББ ближе описан у овом ставу изреке, почев од дана подношења тужбе 23.10.2019. године па убудуће, све док за то буду постојали законски разлози или до другачије одлуке суда, до сваког петог у месецу за текући месец, а заостале рате одједном. Петим ставом изреке, одбијен је део тужбеног захтева преко досуђеног месечног износа од 12.000,00 динара, до траженог месечног износа од 18.000,00 динара на име доприноса за издржавање мал. тужиоца, као

неоснован. Шестим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 137/21 од 15.04.2021. године, првим ставом изреке, жалбе су одбијене и првостепена пресуда у побијаном делу одлуке о тужбеном захтеву који се односи на висину издржавања (став 4. и 5. изреке), и делу одлуке о трошковима поступка (став 6. изреке) је потврђена. Другим ставом изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, а у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена и неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, нити битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињена у поступку пред другогостепеним судом, која би била од утицаја на законитост и правилност побијане одлуке. Указивање на битне повреде одрдаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није било предмет оцене овог суда, јер се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Сомбору П 32/09 од 27.02.2009. године, разведен је брак ББ и ВВ и одређено да ће родитељи заједнички споразумно вршити родитељско право над мал.дететом АА, за пребивалиште детета одређено је пребивалиште мајке, уређен је начин одржавања личних односа мал. детета са оцем, на начин да ће дете два пута у току недеље проводити по сат времена са својим оцем, у договору са мајком мал. детета, обавезан је тужени да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно износ од 3.000,00 динара, почев од 03.02.2009. године па надаље, док за то буду постојали законски услови или до другачије одлуке суда. Мал. АА, рођен је 2008. године, има 12 година и ученик је шестог разреда основне школе. Појединачно утврђене месечне потребе мал.тужиоца за исхрану, хигијену, одећу, обућу, школске и ваншколске активности повећане су у односу на претходну одлуку и износе око 33.000,00 динара. Тужиља ББ, рођена је ... године, запослена је и остварује месечну зараду у износу од око 28.000,00 динара, не поседује покретну имовину. За закупнину за изнајмљени стан у којем живи са мал.тужиоцем, тужиља издваја 100 евра и око 15.000,00 динара месечно за трошкове комуналних услуга. Тужени је рођен ... године, власник је куће у ... у којој живи са супругом и мал. ћерком ГГ, рођеном 2019. године. Тужени и његова супруга се воде у евиденцији незапослених лица, а тужени је радно способан, по струци ..., а поседује и дозволу за управљање радним машинама. Тужени обавља привремене сезонске послове. Тужени има још једно дете мал. ДД, рођену 2012. године и на име доприноса за њено издржавање месечно плаћа износ од 3.000,00 динара.

Тужени нема редован контакт са мал. дететом и виђа га само повремено и случајно када се сретну на улици, а мал. АА је емотивно везан за мајку и жели да живи са њом, док са оцем има дистанциран однос. Мајка поседује одговарајући ниво родитељских вештина и мотивисана је да надаље брине о дечаку, па је предлог надлежног органа старатељства да мајка самостално врши родитељско право уз предложени модел одржавања личних односа.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да су се у овом случају у стекли услови за измену раније одлуке о висини доприноса туженог за издржавање мал. тужиоца са износа од 3.000,00 динара на износ од 12.000,00 динара месечно, као родитеља коме дете није поверено, применом материјалног права садржаном у одредбама члана 160. до 164. Породичног закона.

Одредбе члана 160. Породичног закона прописују критеријуме одређивања издржавања. Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона, прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртм ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храненике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

Одредбе члана 162. Породичног закона прописују висину издржавања. Одредбом члана 162. став 3. Породичног закона прописано је да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. Одредбом члана 164. Породичног закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

По оцени ревизијског суда, приликом одлучивања о захтеву мал.тужиоца за измену раније одлуке, побијаном одлуком правилно су оцењене све релевантне околности, и то најпре потребе малолетног тужиоца према његовом узрасту, усаглашене захтевима и условима средине у којој живи у време доношења првостепене одлуке, које су се повећале у односу на ранију одлуку, као и материјалне и породичне прилике оба родитеља, и у склопу наведеног њихове могућности да доприносе издржавању мал.тужиоца. Код утврђеног да је претходна одлука о висини доприноса издржавању мал.тужиоца од стране туженог донета на основу споразума тужиле и туженог, као дужника издржавања, ревизијски наводи да су нижестепени судови погрешно применили одредбе члана 160. став 1. и члана 164. Породичног закона пропуштањем да утврде околности које су се измениле у односу на ранију одлуку, су неосновани. Нижестепени судови су, имајући у виду све околности овог случаја, правилно закључили да су се стекли услови за измену раније одлуке о висини

издржавања, правилном применом материјалног права садржаног у наведеним одредбама Закона. Наиме, супротно ревизијским наводима судови су ценили могућности туженог, као дужника издржавања утврђене у складу са чланом 160. став 3. Породичног закона, имајући у виду да је тужени здрав и радно способан, као и да има обавезу издржавања још двоје малолетне деце, те да је у могућности да издржавању мал.тужиоца доприноси износом досуђеним нижестепеним одлукама. Код наведеног наводи ревизије туженог којима се указује да је одређени новчани износ превисоко одмерен, односно да не одговара околностима које се пре свега тичу могућности туженог, као дужника издржавања, оцењени су као неосновани.

Претежни део навода туженог у ревизији односи се посредно или непосредно на чињенично стање које он сматра битним а које, по његовом мишљењу, није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Ти наводи ревизије, којима се указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић